Research Article

The current issue and full text archive of this journal is available on Thaijo at:
https://so01.tci-thaijo.org/index.php/emi

Received 25 October 2023 | Revised 5 December 2023 | Accepted 18 December 2023

Development of Supervision Model to Promote English Language Learning Management Competency for Communication Among Teachers in Foreign Language Learning Area

การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

Sakaorat Kraimak[1] and Suwat Kraimak[2]

สกาวรัตน์ ไกรมาก[1] และสุวัฒน์ ไกรมาก[2]

[1]Phayao Primary Educational Service Area Office 2

[2]King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Prince of Chumphon Campus

[1]สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

[2]สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

*Corresponding Author, e-mail: Sakaorat@esdc.go.th

Abstract

The purpose of this research were to develop a supervisory model, to promote competency in English language learning management for communication and to study the results of the use of supervisory model to promote competency in learning English communication. The sample population consisted of 10 teachers in foreign language learning area 151 Grade 6 students in the academic year 2017. The research instruments were an ability assessment questionnaire, an attitude evaluation form, an English for communication skills assessment form and an attitude assessment form for learning English for communication.

The research results indicated that the supervisory model developed under the name "AIPBES" comprised: 1) Analysis of Data; 2) Informing; 3) Planning; 4) Blended Supervision; 5) Evaluation and 6) Share and Cheer up. The results of using the supervisory model showed that teachers had the highest level of cognitive development in English language learning. Teachers had the highest level of organizational English language learning. They had a statistically significant higher attitude towards

management of English language learning for communication after receiving supervision at the level of .01. The teachers were satisfied with the supervision at the highest level. The results of the assessment of the English communication skills were at the highest level with the highest attitudes towards learning English for communication.

Keywords: Development of a Supervisory Model, English Language Learning Management, Competency, English for Communication

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน และนักเรียน จำนวน 151 คน ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินความสามารถ แบบประเมินเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นชื่อว่า “AIPBES” Supervision Model ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ข้อมูล 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) การวางแผน 4) การนิเทศแบบผสานผสาน 5) การประเมินผล 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องเชิดชูเกียรติ ผลการใช้รูปแบบการนิเทศพบว่า ครูมีพัฒนาการความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมากที่สุด ครูมีความสามารถการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับมากที่สุด ครูมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังได้รับการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูมีความพึงพอใจต่อการนิเทศระดับมากที่สุด ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ระดับดีมาก นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการนิเทศ, การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, สมรรถนะ, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่งในโลกและกลายเป็นทักษะสำคัญของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทยจัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยในปัจจุบัน ในสภาวะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก จึงมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตนอันจะนำไปสู่การเพิ่มขีด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 โดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เทียบเคียงกับคุณภาพนักเรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นโครงสร้างทางภาษามาเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

ข้อมูลผลการทดสอบทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) โดยสถาบัน EF Education First ตั้งแต่ ค.ศ. 2012-2014 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในกลุ่มประเทศมีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ “ต่ำมาก” (Very Low Proficiency) ถือเป็นดัชนีชี้วัดที่ไม่ดีนัก (Office of the Education Council, 2016) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทยในภาพรวมที่ผ่านมานับเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำอย่างต่อเนื่อง หากพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) เห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดสองวิชา คือ วิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ (Office of the Education Council, 2017) เช่นเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2557-2559 โดยเฉพาะในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ระดับเขตพื้นที่การศึกษาต่ำกว่าระดับประเทศทุกปี (National Institute of Educational Testing Service, 2016) ดังนั้นสาระที่ 1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นสาระที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์และทักษะการสื่อสาร

สาเหตุของสภาพปัญหาทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีข้อมูลที่บ่งชี้มาจากครูผู้สอน และการจัดการเรียนรู้ของครู และจากผลการประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานสากล (CEFR) ของครูภาษาต่างประเทศในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า มีผลการประเมินระดับ A2 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 90.90 (Phayao Primary Educational Service Area Office 2, 2015) และพบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง มีความรู้ความเข้าใจกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ระดับน้อย ครูขาดความมั่นใจในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและสิ้นสุดการเรียน (Phayao Primary Educational Service Area Office 2, 2016a; 2016b) ปัญหาดังกล่าวคือ การที่ครูยังขาดสมรรถนะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การ การใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การนิเทศการศึกษาจึงเป็นระบบสนับสนุนการเรียนรู้ในการเป็นเพื่อนร่วมทางปรับปรุงพัฒนาคุณภาพนักเรียนภายใต้บรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร ช่วยสร้างขวัญกำลังใจ ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสอนและการปฏิบัติงาน ส่งเสริมประสานความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การนิเทศในปัจจุบันยังมีปัญหาค่อนข้างมาก เช่น ขาดแคลน

อัตรากำลังศึกษานิเทศก์ ขาดเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ขาดงบประมาณ ศึกษานิเทศก์มีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลานิเทศ การนิเทศไม่ต่อเนื่อง ขาดแรงจูงใจและการสนับสนุน ขาดการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Nillapun, 2010) การใช้การนิเทศเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอาจทำให้ไม่น่าสนใจ ไม่ช่วยกระตุ้นให้ครูผู้สอนเกิดเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ หากผู้นิเทศใช้วิธีการที่แตกต่างกันจะเกิดแนวทางในการนิเทศรูปแบบที่หลากหลายและช่วยเหลือชี้แนะครูผู้สอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนได้หลากหลายขึ้น ทั้งนี้ศึกษานิเทศก์จำเป็นต้องมีการปรับปรุงความรู้ ทักษะและความต้องการในการปฏิบัติงาน พัฒนารูปแบบการนิเทศให้มีความทันสมัย มีกิจกรรมที่หลากหลายและมีเทคนิคการนิเทศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ช่วยส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ศึกษานิเทศก์จึงต้องค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์หารูปแบบการนิเทศที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการวิจัยและพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives)

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

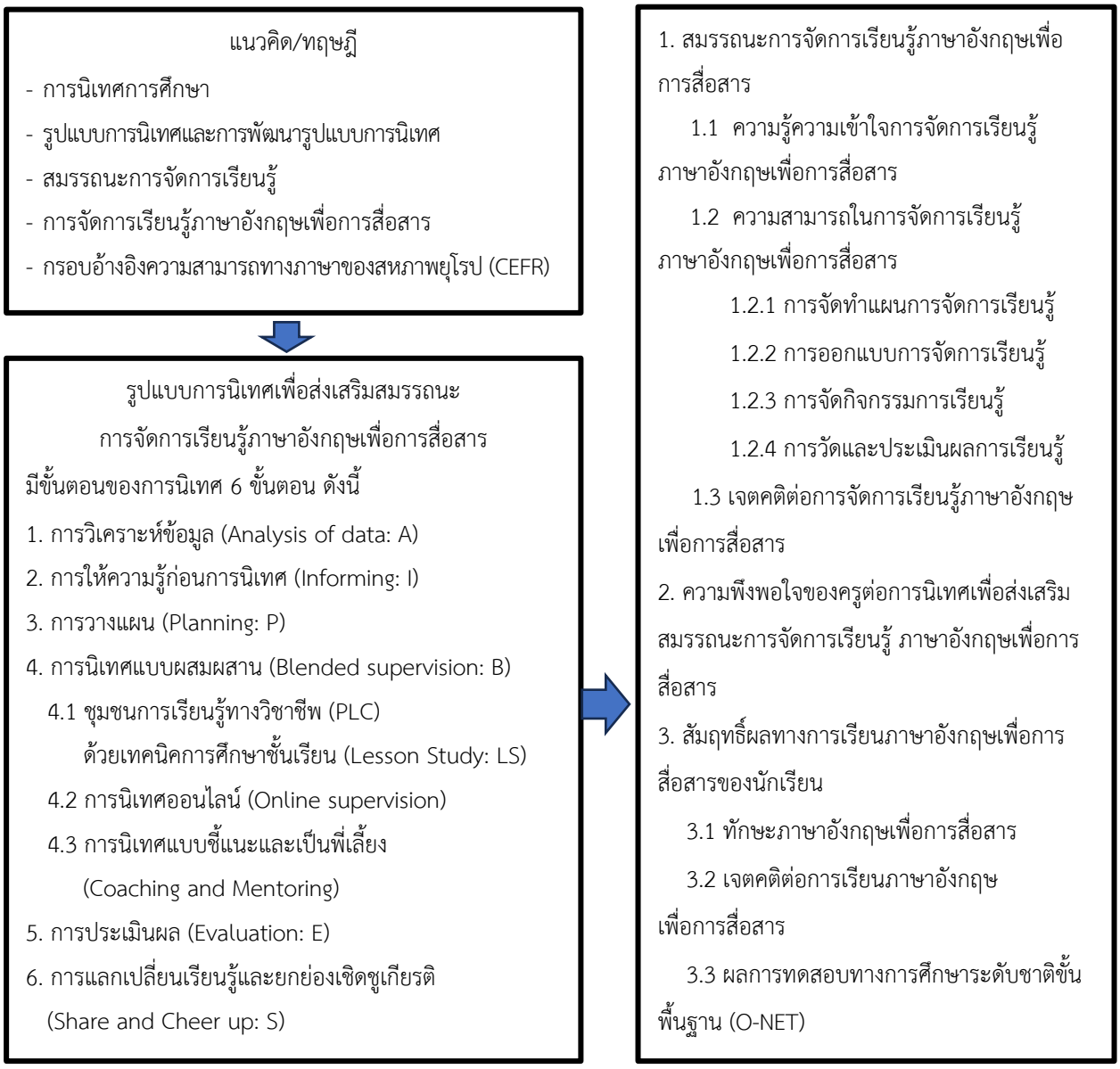


Figure 1 Conceptual framework

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การดำเนินการวิจัย มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

1. การยกร่างรูปแบบการนิเทศ

แหล่งข้อมูล : ข้อมูลผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความต้องการในการรับการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 และข้อมูลการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ

วิธีการยกร่างรูปแบบ : โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามและการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ และความต้องการในการรับการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปเป็นองค์ประกอบการนิเทศที่มีหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการนิเทศ การวัดและประเมินผล

2. การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้ให้ข้อมูล : ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : แบบประเมินรูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC)

การเก็บรวบรวมข้อมูล : การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล : หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

3. การประเมินและตัดสินรูปแบบการนิเทศโดยวิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ผู้ให้ข้อมูล : ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : แบบบันทึกการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC)

การเก็บรวบรวมข้อมูล : การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล : การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

4. การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศและเครื่องมือในการนิเทศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ครู

1) ประชากร : ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 130 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง : ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

4.2 นักเรียน

1) ประชากร : นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 1,907 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง : นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่เรียนกับครูกลุ่มทดลอง จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 คู่มือนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูระดับประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 เอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับประถมศึกษาปีที่ 6

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 3 ชุด โดยการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประเมินและตัดสินความเป็นประโยชน์ (Utility standards) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standards) ด้านความเหมาะสม (Propriety standards) และด้านความถูกต้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบ Likert scales ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือทั้ง 3 ชุดนี้ได้นำไปหาคุณภาพโดยการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และนำไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวน 30 คน

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 20 ข้อ ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และนำไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวน 6 คน มีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาก (Cronbach’s alpha coefficient: α) เท่ากับ 0.96

2.5 แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน มี 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินทักษะการฟัง-พูด เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral test) กับนักเรียน มีจำนวน 15 ข้อ พร้อมเกณฑ์คุณภาพการประเมิน (Rubric score) มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 20 คะแนน และ 2) แบบประเมินทักษะการอ่าน-เขียน จำนวน 6 ข้อ มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 30 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และนำไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวน 3 คน และหาค่าความสัมพันธ์ของการประเมิน ได้เท่ากับ 1.00 และนำผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน จำนวน 32 คน ไปวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อยและแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิคร้อยละ 50 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ .02-.08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.6 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน เป็นแบบ Likert scales ชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา/จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test แบบ Independent และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ ก่อนการนิเทศ และหลังการนิเทศ ดังนี้

1. ก่อนการนิเทศ

1.1 ผู้วิจัยทดสอบความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

1.2 ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน วัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนของตนเอง และได้รับการตอบรับ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. หลังการนิเทศ

2.1 ผู้วิจัยทดสอบความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน ด้วยตนเอง

2.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการให้ครูกลุ่มทดลองประเมินตนเอง ให้ครูคู่ร่วมพัฒนา (Buddy teacher) ซึ่งเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีโรงเรียนใกล้เคียงกัน และครูยินดีทำงานร่วมกันและดำเนินการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูกลุ่มทดลอง

2.4 ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลองวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง

2.4 ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลองประเมินความพึงพอใจต่อการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.5 ผู้วิจัยให้นักเรียนวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง

2.6 ผู้วิจัยให้ครูกลุ่มทดลองดำเนินการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนักเรียนของตนเองโดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น 2 ฉบับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนได้รับการนิเทศกับหลังได้รับการนิเทศโดยใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Growth: RG) โดยใช้สูตรของ Kanjanawasee (1989 cited in Ruengtragul, 2003)

3.2 วิเคราะห์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของการประเมินจากผู้ประเมิน 3 แหล่ง ได้แก่ การประเมินตนเองของครูผู้สอน การประเมินโดยศึกษานิเทศก์ และการประเมินโดยครูคู่ร่วมพัฒนา (Buddy teacher) และนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการประเมินทั้ง 3 แหล่ง ด้วยสถิติ Pearson's product moment correlation (ρ_{xy})

3.3 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนได้รับการนิเทศและหลังได้รับการนิเทศของครูกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบด้วยสถิติ Wilcoxon signed - rank test

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

1. ครู

1.1 ประชากร : ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 130 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง : ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. นักเรียน

2.1 ประชากร : นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 1,907 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง : นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่เรียนกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 151 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : ใช้เครื่องมือการวิจัยชุดเดียวกับกลุ่มทดลอง

เก็บรวบรวมข้อมูล : เก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ ก่อนการนิเทศและหลังการนิเทศด้วยวิธีการเดียวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มทดลอง

วิเคราะห์ข้อมูล : วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเดียวกับการการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มทดลอง

ผลการวิจัย (Research results)

1. ได้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยมีหลักการนิเทศในการทำงานร่วมกันระหว่างศึกษานิเทศก์กับครู มีการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ แนะนำ และสะท้อนคิด ตลอดจนการให้ผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมวิชาชีพ โดยการนิเทศแบบมีคู่ร่วมพัฒนา มีการนิเทศในชั้นเรียน มีการเสริมแรงและให้กำลังใจ จัดโอกาสให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 6 ขั้นตอน ใช้ชื่อว่า “AIPBES” Supervision Model ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of data: A) 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing: I) 3) การวางแผน (Planning: P) 4) การนิเทศแบบผสานผสาน (Blended supervision: B) 5) การประเมินผล (Evaluation: E) 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องเชิดชูเกียรติ (Share and Cheer up: S) จัดทำเป็นรูปภาพ ดังนี้



Figure 2 Supervision Model to Promote English Language Learning Management Competency for Communication under the name “AIPBES” Supervision Model
รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้ชื่อว่า“AIPBES” Supervision Model

ได้คู่มือการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยเนื้อหา 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บทที่ 3 รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บทที่ 4 การนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ บทที่ 5 เครื่องมือ

การนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และได้เอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ตอนที่ 2 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ตอนที่ 3 ตัวอักษร สระและการออกเสียง Phonics ตอนที่ 4 ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัย สรุปผลดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

Table 1 Relative growth of knowledge and understanding English language learning management for communication before and after receiving supervision model. (n = 10)

คะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังใช้รูปแบบการนิเทศของครูกลุ่มตัวอย่าง (n = 10)

คะแนนสอบ	**คะแนนทดสอบความรู้ความเข้าใจ**		**คะแนน**	**แปลผล**
	ก่อนการนิเทศ	**หลังการนิเทศ**	**พัฒนาการสัมพันธ์**	
	(30 คะแนน)	**(30 คะแนน)**	**(100)**	
คะแนนเฉลี่ย	15.40	27.60	83.56	มีพัฒนาการมากที่สุด

จากตารางที่ 1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีพัฒนาการความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์เท่ากับ 83.56

2.2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการประเมินตนเอง การประเมินจากครูคู่ร่วมพัฒนา (Buddy teacher) และศึกษานิเทศก์มีผลการประเมินความสามารถทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.56) โดยครูมีความสามารถด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.63) ส่วนด้านที่ครูมีความสามารถต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก (M = 4.49)

การประเมินทั้ง 3 แหล่ง มีค่าสหสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันทั้ง 3 แหล่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยครูประเมินตนเองมีความสัมพันธ์กับครูคู่ร่วมพัฒนามีค่าเท่ากับ 0.74 ครูประเมินตนเองมี

ความสัมพันธ์กับศึกษานิเทศก์มีค่าเท่ากับ 0.52 และศึกษานิเทศก์ประเมินมีความสัมพันธ์กับครูคู่ร่วมพัฒนามีค่าเท่ากับ 0.64 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันสูง

2.3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Table 2 A comparison of attitude towards the management of English language learning for communication before and after receiving supervision by Wilcoxon signed - rank test method. (n = 10)

ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนได้รับการนิเทศและหลังได้รับการนิเทศโดยใช้วิธีการของวิลคอกซัน (Wilcoxon signed – rank test) (n = 10)

การวัดเจตคติ	n	M	SD	Z	Sig
ก่อนการนิเทศ	10	3.61	0.66	-2.805	.001
หลังการนิเทศ	10	4.68	0.23		

จากตารางที่ 2 พบว่า เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังได้รับการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ครูมีความพึงพอใจต่อการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมากที่สุด

2.5 ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัยที่ได้รับการนิเทศอยู่ในระดับดีมาก

2.6 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัยมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด

2.7 ครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้รับการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 70 สามารถพัฒนาผู้เรียนให้สามารทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีคะแนนสูงกว่าระดับประเทศ

อภิปรายผล (Conclusion)

1. รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีหลักการ นิเทศในการทำงานร่วมกันระหว่างศึกษานิเทศก์กับครู มีการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ แนะนำ และสะท้อนคิดตลอดจนการให้ผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีแบบแผนที่แสดงถึงขั้นตอนการนิเทศอย่างเป็นระบบ มีการใช้วิธีการ กิจกรรมการนิเทศที่ผสมผสานเพื่อให้สามารถดำเนินการนิเทศได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ใช้ชื่อรูปแบบการนิเทศว่า “AIPBES” มีขั้นตอนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of data: A) 2. การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing: I) 3. การวางแผน (Planning: P) 4. การนิเทศแบบผสานผสาน (Blended supervision: B) ได้แก่

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) โดยใช้เทคนิคการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study: LS) การนิเทศออนไลน์ (Online supervision) และการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) 5. การประเมินผล (Evaluation: E) 6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องเชิดชูเกียรติ (Share and Cheer up: S) รูปแบบการนิเทศที่ได้ขั้นตอน 6 ขั้นตอน เป็นไปตามหลักการ แนวคิด การพัฒนารูปแบบการนิเทศ ซึ่งเป็นขั้นตอนในการนิเทศอย่างเป็นระบบ เพราะรูปแบบการนิเทศดังกล่าวผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์รูปแบบการนิเทศทั้งของนักวิชาการชาวไทยและชาวต่างประเทศ การนิเทศแนวใหม่ การนิเทศที่เป็นการผสมผสานการนิเทศที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพื่อมากำหนดเป็นรูปแบบการนิเทศและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยันรูปแบบการนิเทศว่าเป็นประโยชน์ เป็นไปได้ มีความความเหมาะสม และมีความถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยที่มีการพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู เช่น งานวิจัยของ Yuenyong (2010) การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูเขตการศึกษา 5 โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการนิเทศการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กัน ร่วมกับการประยุกต์ใช้ขั้นตอนการออกแบบรูปแบบการนิเทศ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน มีชื่อว่า ซีไอพีอี (CIPE Model) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การคัดกรองความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญ 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) การดำเนินงานนิเทศ 4) การประเมินผลการนิเทศ มีการกำกับ ติดตาม อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน และงานวิจัยของ Leekitcharoenphon (2016) พบว่า องค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษ 2) การช่วยเหลือครูภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ 3) การประยุกต์เทคนิคนิเทศที่หลากหลาย 4) การส่งเสริมทัศนคติการสอนภาษาอังกฤษที่ดีให้แก่ครู 5) การพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของครูภาษาอังกฤษ 6) การส่งเสริมการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 7) การจัดระบบการสนับสนุนครูภาษาอังกฤษ และ 8) การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้นิเทศ และองค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม เป็นไปได้ มีประโยชน์ และมีความถูกต้อง

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัย มีประเด็นในการอภิปราย ผลดังนี้

2.1 ครูที่ได้รับการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เท่ากับ 83.56 อาจเนื่องจากรูปแบบการนิเทศมีขั้นตอนกระบวนการที่ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น ขั้นตอนของการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Informing: I) ซึ่งในขั้นตอนนี้มีการอบรมให้ความรู้และการสนับสนุนเอกสารเสริมความรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ตลอดจนขั้นตอนของการนิเทศด้วยการชี้แนะ (Coaching) และการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lunla (2015) พบว่า ครูโรงเรียนบ้านหนองบางมีความรู้ความเข้าใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการนิเทศการสอนแบบให้คำชี้แนะ หลังการได้รับการนิเทศสูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ นอกจากนั้น ขั้นตอนของการนิเทศที่มีกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยเทคนิค

การศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) และมีขั้นตอนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องเชิดชูเกียรติ (Share and Cheer up: S) ซึ่งช่วยสนับสนุนให้ครูเกิดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pawai (2019) พบว่า ความรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาครูด้วยการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ

2.2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการประเมินตนเอง การประเมินจากครูคู่ร่วมพัฒนา (Buddy teacher) และการประเมินจากศึกษานิเทศก์ มีผลการประเมินความสามารถทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.56) ทั้งนี้ การประเมินทั้ง 3 แหล่งมีค่าสหสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันทั้ง 3 แหล่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 อาจเนื่องจาก กระบวนการนิเทศดังกล่าวมีทั้งการสนับสนุนเอกสาร การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การมีกระบวนการนิเทศที่มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้เทคนิคการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) โดยมีครูกลุ่มสาระเดียวกันและผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีการนิเทศแบบชี้แนะและเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rujirat (2015) พบว่า พัฒนาการของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการเสริมพลังในภาพรวม พบว่ามีพัฒนาการสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ช่วงเดือนที่ 1 จนถึงช่วงเดือนที่ 3 ในภาพรวมทุกด้านเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี และปานกลาง ตามลำดับ สอดคล้องกับ Pawai (2019) พบว่า ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาครูด้วยการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา พบว่าความสามารถการออกแบบการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ Inprasitha (2009) กล่าวว่า การศึกษาชั้นเรียนเป็นนวัตกรรมการพัฒนาครูที่มีรูปแบบการให้ครูทำงานร่วมกันทั้งในด้านการตั้งจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้สังเกตการสอนและสะท้อนผลการใช้แผนร่วมกัน ซึ่งผลจากการทำงานร่วมกันได้ช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ เนื้อหาและทักษะด้านการจัดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังได้รับการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการที่ครูได้รับการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ “ AIPBES” Supervision Model ส่งผลให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการนิเทศรูปแบบดังกล่าวมีขั้นตอนของการนิเทศที่มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีการวิเคราะห์ปัญหา การให้ความรู้ การวางแผนการทำงานร่วมกัน การนิเทศผสมผสานทั้งแบบออนไลน์ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การใช้เทคนิคการศึกษาชั้นเรียน การชี้แนะและเป็นพี่เลี้ยง มีการประเมินผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องเชิดชูเกียรติ จึงช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเอง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นและมีความพึงพอใจ

ในการจัดการเรียนรู้ของครู จึงส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lunla (2015) พบว่า ครูที่ได้รับการนิเทศโดยการชี้แนะ (Coaching) เพื่อพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และข้อค้นพบของ Leekitcharoenphon (2016) พบว่า การส่งเสริมทัศนคติการสอนภาษาอังกฤษที่ดีให้แก่ครู เป็นองค์ประกอบหนึ่งการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ

2.4 สัมฤทธิผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้เรียนกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัย พบว่า ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนกับครูกลุ่มตัวอย่างการวิจัยอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า รูปแบบการนิเทศ “AIPBES” Supervision Model ช่วยส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phaithong and Prasarnsap (2018) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.45 เช่นเดียวกับ Ketsemabom and Kornwipa (2018) พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนและผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการพูดตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (Recommendations)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชื่อรูปแบบการนิเทศว่า “AIPBES” Supervision Model มี 6 ขั้นตอน เป็นผลมาจากการวิจัยที่เป็นไปตามหลักวิชาการโดยอิงกรอบทฤษฎีและแนวคิดที่มาอย่างสมเหตุสมผล ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถนะครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาจึงควรนำรูปแบบการนิเทศดังกล่าวไปใช้ในการนิเทศ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น หรือควรให้มีการขยายผลรูปแบบการนิเทศกับศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วย

2. ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ครูมีความสามารถต่ำที่สุดในด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นในการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนควรนิเทศเรื่องการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นหรือหน่วยงานต้นสังกัดควรพัฒนาความรู้ และความสามารถในด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน โดยเฉพาะการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องตามกรอบ CEFR

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ต่ำที่สุด ดังนั้นควรศึกษาผลการนำรูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผล

2. ผลการวิจัยที่พบว่า การนิเทศแบบผสมผสาน (Blended supervision) ที่เป็นการผสมผสานกิจกรรมและวิธีการนิเทศหลายวิธี ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยใช้เทคนิคการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) การนิเทศออนไลน์ (Online supervision) และการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ช่วยส่งเสริมให้ครูเกิดการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นควรศึกษาวิจัยสัดส่วนของแต่ละกิจกรรม แต่ละวิธีการ ที่มีความเหมาะสมในการนิเทศการจัดการเรียนรู้หรือการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครู

References

Inprasitha, N. (2009). *Lesson study: An innovation for teacher and student development* [Doctoral dissertation, Khon Kaen University]. Khon Kaen University. [In Thai]

Ketsemabom, D. A., & Poonpon, K. (2018). Effects of using CEFR-based speaking tasks on speaking ability of Grade 8 students in Demonstration School of Khon Kaen University (Mordindang). *Journal of Language, Region and Culture, 7*(1), 29-53.

Leekitcharoenphon, S. (2016). *The supervision for instructional capacity development of the English teacher* [Doctoral dissertation, Silpakorn University]. Silpakorn University. [In Thai]

Lunla, P. (2015*). Coaching supervision to develop teachers in organizing learning activities for English communication* [Unpublished document]. Sisaket Primary Educational Service Area Office 1. [In Thai]

National Institute of Educational Testing Service. (2016). *O-Net reporting service system.* [In Thai]. Retrieved from http://www.newonetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/ARA/ReportAreaByArea.aspx?mi=3

Nillapun, M. (2010). *An evaluation project for the leveling the teacher quality system: The new supervision development activity.* Faculty of Education, Silpakorn University. [In Thai]

Office of the Education Council. (2016). *Research report on the design of the monitoring and evaluation system for educational development.* Prikwarn Graphic. [In Thai]

Office of the Education Council. (2017). *State of Thai education in 2015/2016: Necessity of competition and decentralization in the Thai education system.* 21 Century. [In Thai]

Pawai, N. (2019). *Developing a teacher development model by creating a network to exchange knowledge in organizing activities to promote English communication skills for primary school teachers.* [In Thai]. Retrieved from http://www.ska2.go.th/reis/index.php?name=research&file=readresearch&id=18

Phaithong, P., & Prasarnsap, W. (2018). The development of a learning plan using the Common European Framework of Reference for Languages based on the communicative language teaching approach for eleventh-graders. *Academic Journal of MBU; Lanna Campus, 7*(1), 66-71. [In Thai]

Phayao Primary Educational Service Area Office 2. (2015). *Performance report form: The project to promote the teaching of English to prepare for the ASEAN Economic Community, fiscal year 2015* [Unpublished document]. [In Thai]

Phayao Primary Educational Service Area Office 2. (2016a). *Report on the results of supervision and monitoring, Semester 2, academic year 2016, No. 1* [Unpublished document]. [In Thai]

Phayao Primary Educational Service Area Office 2. (2016b). *Report on the results of supervision and monitoring, Semester 2, academic year 2016, No. 2* [Unpublished document]. [In Thai]

Ruengtragul, A. (2003). Measurement and evaluation growth of students. In S. Wongwanit (Ed.), *Evaluation of new learning outcomes* (pp. 125-126). Chulalongkorn University Press. [In Thai]

Rujirat, S. (2015). Empowerment to develop instructional competency of teachers that promote happiness learning of students. *Journal of Education, Silpakorn University, 13*(1), 104-113. [In Thai]

Yuenyong, Y. (2010). *The development of a differentiated supervision model to enhance classroom action research competency of teachers in Bangkok Archdiocese, Educational Region 5* [Doctoral dissertation, Silpakorn University]. Silpakorn University. [In Thai]